

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. X. Concilium universale à Pontifice non approbatum, errori esse obnoxium: non ergo supra, sed infra Pontificem esse, & hujus judicio & correctioni subjectum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63125)

§. V.

*Concilium universale à Pontifice non approbatum
errori esse obnoxium, non ergo supra, sed infra Pontifi-
cem esse, & hujus judicio & correctioni subjectum.*

Summaria.

1. *Concilia universalia à Pontifice Romano non directæ er-
rare posse.*
2. *Errores Concilii Ariminensis.*
3. *Et Constantinopolitani.*
4. *Et Chalcedonensis.*
5. *Et Trullensis.*
6. *Et secundi Ephesini.*
7. *Et Basileensis.*
8. *Et ideo Conciliis, ne errent, necessaria confirmatio Pontif.
Romani.*

I.

Uⁱ primas Concilio tribuunt, hoc ipso, & necessariò qui-
dem inferre debent, ultimam ac peremptoriam senten-
tiam penes Concilium esse, quæ nec censuram, nec cor-
rectionem admittat, & consequenter ab omni errore sit
libera: si enim errori & correctioni subjaceat, jam non
erit ultima, sed superiorem aliquam tutamque regulam, & erroris im-
munem habebit, ad quam exigatur: quemadmodum linea recta est
regula, & judex omnis obliqui, quia sola & necessariò non exorbitat,
& proximo tramite in centrum pergat.

Si ergo probatum fuerit Concilium errasse, eadem operâ

388 Lib.II. §.X. Concil.universalia errare possunt,

probatum erit, alteri subiectum esse, qui errores emendet, omni ipse errandi periculo liber, nisi velimus in Ecclesia esse omnia incerta, & ludibriis opinionum exposita. Age jam ergo & ostendamus nihil fixum ratumque in Conciliis esse, quando Romanam Cynosuram præ oculis non habent.

II. Anno CCCLIX. Sub Liberio Pontifice erravit Synodus Ariminensis, cui & Legati Apostolici (quorum unus Vincentius fuit Capuanus Episcopus) & Episcopi supra 400. interfuerunt; quando specioso componendæ pacis obtentu, sic enim blandiebantur Ariani, expunctâ voce consubstantiali, filium Patri similem dixerunt; tunc enim teste D. Hieronymo, deditâ velut arce fidei & Religionis Catholicæ, Nicænæ Synodi damnatio est conclamata, totusque ingemiscens Orbis se Arianum esse miratus est. Negavit Liberius Papa Ariminensi formulæ & symbolo suffragium, & ideo in exilium deportatus est. Audi epistolam Damasi & Synodi Romanæ apud Theodoretum l.2. c.22.

Numerum Episcoporum, qui erant Arimini congregati, præiudicii vim habere non debere, præsertim cum formula illa composita sit, neque Episcopo Romano, cuius sententia præ ceteris omnibus erat expectanda, neque Vincentio, neque aliis, ei consentientibus, cumque illi ipsi, qui in fraudem illecti à veritate deflexisse visi essent, post ad meliorem mentem denuo traducti, plane testarentur hanc formulam sibi magnopere displicere. Idem narrat Sozom. l.4. c.18. Si dicas, non esse in hoc Concilio legitime progressum, nec liberæ Episcoporum voces fuisse, partim videlicet Ariatorum fraudibus, partim metu, tædioque expressas; Id equidem haud negamus, sed velex hoc ipso apparet, Concilium aut metu aut ignorantia, aut odio, aut quâlibet alia ratione, nec enim interest quali, corrumpi posse, à vero flectere, & de legitimo illegitimum fieri: nec constare legitimum fuerit, an illegitimum, nisi approbatione, & testimonio Romani Pont. sine quo affectibus & perturbationibus agi potest, nec à Spiritu S. certo tutoque ducitur; & quod Ariminense metu, doloque fecit; aliud ambitione, aliud cupiditate aliud amore, aliud ignorantia faciet; verbo, errare potest, nec interest, quo diverticulo, si viâ excedat. Quæ pro aliis etiam Conciliis advertenda sunt.

III. Anno CCCLXXXI. Erravit secunda Synodus Oecumenica

menica Constantinopolitana 150. Patrum, quando contra præscriptum Nicæni Concilii, & jura Ecclesiæ Alexandrinæ, Patriarchæ Constantinopolitano primas à Romano Pontifice detulit, absente nec audito Timotheo Alexandrino, quem canonem Romana Sedes nunquam ratum habuit, utpote & cum Nicæno Concilio pugnantem, (cujus decreta à Pontifice probata, sine hujus assensu solvi non poterant:) & cum alterius injuria conjunctum, cui nolenti auferri sua non poterant. V. SS. Leonem *epist. 51. ad Anatol.* Gregorium M. *l. 6. ind. 15. ep. 51.* & Maymb. *lib. 1. de schism. Græcorum.* Et quamvis hic error non fuerit in materia & puncto fidei, fuit tamen in materia justitiæ, gravique reprehensione dignus, & à summis Pontificibus emendatus, quod satis eorum ostendit supremam judicandi potestatem, cum in nulla seu fidei seu justitiæ causa inferior Superiori jus dicat.

IV. Anno CCCCLI. Erravit Synodus quarta Oecumenica Chalcedone habita sub Leone I. Pontif. M. & Marciano Imperat. quando *Act. 15. can. 28e* Archiepiscopo Constantinopolitano Primatum in Oriente detulit, qui canon à Sedis Apostolicæ Legatis continuo expungi jussus est, ut habetur *actione 16. & in epist. B. Leonis 59. & epist. ad Anatol. 51.* & B. Gregorii M. *l. 6. ind. 15. ep. 51.* V. P. Maymb. *l. 1. de schism. Græcor.* In eadem Synodo Chalced. *Sess. 6.* cum à Patribus formula & symbolum fidei conceptum esset, quod propter omittas quasdam voces hæreticorum instinctu, non satis contra Eutychem sententiam Catholicam exprimere videbatur, simili ferè cum Ariminensi Concilio errore; Legati Pontifici nunquam passi sunt eam formulam actis Concilii inseribi, & quamvis importunè Patres oclamarent, aliam conscribi fecerunt, ut habetur *Act. 2. Tom. 2. Conciliorum.*

V. Anno DCXCII. Constantinopoli celebrata est Synodus Quinifexta sub Sergio Pontifice & Justiniano Juniore Augusto, cui testis est Balsamon *in Nomocanone* Legatos Apostolicos interfuisse, seque ipsam, in Actis Concilii, universalem appellat; ejusque Canones præsertim 82. Adrianus Papa in Epist. ad Tharasium valde commendat. Erravit tamen hæc Synodus, & graviter quidem quoad cœlibatum Sacerdotum & Sabbathi Jejunium, ut patet *ex can. 13. & 15.* & propterea à Patribus *erratica* nomen tulit, nec

390 Lib. II. §. X. Concil. universalia errare possunt, unquam Sergius alique Pontifices, ut eam reciperent, adduci poterunt, teste Anastasio in Sergio, & Beda Venerab. de 6. Actibus in Justiniano Minore.

VI. Anno CDXLIX, Sub Leone Pontifice Maximo, & Theodosio Juniore erravit Synodus 2. Ephesina Episcoporum 128. cui & Legati Apostolici interfuerunt. In ea Eutyches absolutus, damnati vero sanctissimus Flavianus, alique Catholici Episcopi; ut proinde optimo jure fuerit à majoribus latrocinalis & prædatoria appellata, ejusque memoriam Leo Papa abolitam damnatamque voluerit.

VII. Anno MCDXXXI. Erravit Concilium Basileenſe à Martino V. & Eugenio IV. indictum, & postea ab eodem Eugenio, & Leone X. in Concilio Lateran. damnatum assensu Ludovici Regis Christianissimi, qui Basileenſi Concilio renuntiavit, promisitque regio diplomate per suos Oratores in publico Conventu recitato, Lateranenſi Concilio adhæsurum.

VIII. En tibi in quot errores Concilia incurrerint, ubi à Romani Pontificis directione flexerunt: quæ causa ut sacris Canonibus sancitum sæpè fuerit, nullam esse Conciliorum auctoritatem, quæ à Romano Pontifice non fuerint confirmata; hæc enim confirmatio necessaria non esset, si Concilia falli non possent, cur enim ab alio tam necessariò ducantur, reganturque ipsa erroris tuta & falli nescia? quod necessariò calidum est, alio non eget, à quo calorem accipiat; ita quod necessariò certum & verum est, alià confirmatione, per quam certum fiat, opus non habet. Sed Canones ipsi audiantur.

S. Julius Pontif. Max. epist. 1. quæ habetur Tom. 1. Concil. & cujus meminit Sozom. l. 3. c. 7. Ipsa verò, inquit, prima sedis Ecclesie convocandarum Generalium Synodorum jura & judicia Episcoporum, singulari privilegio, Evangelicis & Apostolicis, atq; Canonicis concessa sunt instituta, quia semper majores cause ad sedem Apostolicam multis auctoritatibus referri præcepta sunt. Nec ullo modo potest major à minori judicari. Ipsa namque omnibus major & prælata est Ecclesie, quæ non solum modo canonum, & sanctorum Patrum decretis, sed Domini Salvatoris nostri voce singularem obtinuit principatum: tu es, inquit, Petrus, &c. Porro dudum à sanctis Apostolis successoribusq; eorum, in privatis antiquis decretum fuerat statutis, quæ hæcenus sancta &

univers-

universalis tenet Ecclesia, non oportere prater sententiam Romani Pontificis Concilia celebrari, nec Episcopum damnari, quoniam sanctam Romanam Ecclesiam primatem omnium Ecclesiarum esse voluerunt: & sicut Beatus Petrus primus fuit omnium Apostolorum, ita & hac Ecclesia ipsius nomine consecrata, Domino instituenta, prima & caput sit ceterarum, & ad eam quasi ad matrem, atque apicem, omnes majores Ecclesia causa, & iudicia Episcoporum recurrant, eiusque iustam sententiam terminum sumant, nec extra Romanum quidquam ex his debere decerni Pontificem.

S. Nicolaus Papa I. in epist. ad Mediolanensis, quæ habetur in c. omnes d. 22. Qui autem Romana Ecclesia Privilegium ab ipso summo omnium Ecclesiarum capite traditum auferre conatur, hic procul dubio in haresin labitur; & cum ille vocetur injustus, hic est procul dubio dicendus hereticus. Fidem quippe violat, qui adversus illam agit, quæ mater est fidei, & illi contumax invenitur, qui eam cunctis Ecclesiis pratulisse cognoscitur. Unde & ipse sanctus Ambrosius se in omnibus sequi magistram sanctam Romanam profitetur Ecclesiam.

S. Gelasius Papa in epistola ad Episcopos Dardania, quam allegat Gratianus c. confidimus 25. q. 1.

Idem Julius Papa in c. Regula d. 17. multisque sequentibus Canonibus: Regula Vestra nullas habet vires, nec habere poterit: quoniam nec ab orthodoxis hoc Concilium actum est, nec Romana Ecclesia Legatus interfuit, canonibus precipientibus, sine eius auctoritate Concilia fieri non debere. Nec ullum ratum est, aut erit unquam Concilium, quod non fultum fuerit ejus auctoritate.

Videantur Concilium Chalcedon. Act. 6. & Synodus Nicæna 2. Act. 1.

